

CSILLAGOS

2021/6

templomi hírlevél

Igemagyarázat

Mindent Istentől kaptunk!

*„...az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus.”
(Ef 4,15)*

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!
Engedjétek meg számomra, hogy az igehirdetést egy személyes vonatkozással kezdjem. 1994-ben lettem kibocsátva lelkészi szolgálatra, és Mikó Jenő püspök úr ezzel az igével indított útnak. Az általa ajándékolott Biblia van most a kezemben. Úgy gondolom, hogy nem csupán az én személyes életem, hanem mindannyiunk számára nagyon fontos üzenetet hordoz ez az íge.

Az Efézusi levél egy késői levélként van számon tartva az Újszövetségben. Nem is csupán egy gyülekezethez szól, hanem inkább egy körlevél. Kis-Ázsia akkori keresztyén gyülekezeteit akarja megszólítani. Tartalmilag két nagy részre bontható: az első fele arról szól, milyen hatalmas ajándékot kaptunk az Istentől, a második része pedig arról, hogy hogyan kell a keresztyén embernek élnie. Örök üzenet ez minden korban, most is, nekünk, ma élő keresztyéneknek.

Mit adott nekünk az Isten? Az életet. Az életet, mely magában foglalja a földi jelenlétet és az örök élet reménységét Jézus

Krisztus megváltó kegyelme által. Nekünk adta szereteteinket, azokat az embereket, akik a legközelebb állnak hozzánk. Barátainkat, akikkel rövidebb vagy hosszabb ideig egy úton haladunk. Ajándékol kaptuk közösségeinket, a gyülekezetet, az egyházat a maga minden örömével és terhével együtt. Istentől kaptuk anyanyelvünket, azt a nyelvet, amelyen álmodunk, azt a nemzetet, melynek kultúrája formál bennünket. És ajándékol kaptuk az egész teremtettséget. Mindent Istentől kaptunk és ez úgy történt, és folyamatosan úgy történik, hogy közben

mi magunk nem a magunkéi vagyunk, hanem az ő tulajdona.

Az Efézusi levél másik nagy témája pedig az, hogy hogyan élünk Isten ajándékai-val. Hol van lehetőségünk és felelősségünk élettere, és hol vannak annak határai. Vagy egyáltalán, vannak-e határai? A ma nagyon divatos gondolkodásmód (Erdélyi Géza püspök úr oly sokszor izmusoknak nevezte) azt akarja elhíttetni velünk, hogy minden a miénk. Pontosabban szólva, minden az enyém! És nekünk, ma élő embereknek

mindent és mindenkit egyformán szeretnünk kell. Szépen hangzó üzenet, csak az a csalóka benne, hogy a felelősségről fordítja el a figyelmet. Mert sok esetben, aki mindenkit szeretni akar, az senkiért sem akar igazán felelősséget vállalni. A mi keresztyén hitünk nem erről szól. Számunkra Isten ajándékai konkrét személyekben értelmezhetőek és élethelyzetekben valósulnak meg, nem pedig egy homályos fogalmi rendszerben. Szeretteink mosolya, barátaink hűsége, gyülekezeteink biztonságtétele, egyházunk szolgálata, nemzetünk minden öröme és bánata életünknek szerves része. Felelősségünk is ugyanezekben a koncentrikus körökben értelmezhetőek. Hogy néhány bibliai példát említsek: Gedeonnak, a bírának, szolgálata kezdetén saját apja házát kellett megtisztítania a bálványtól. Dávid és Jonátán barátsága az igazság melletti felelősségteljes döntésekben valósult meg. Pál apostol, aki hatalmas erővel szolgált a pogányok között, soha nem fordult el népétől,

Jeruzsálemet meg nem tagadta. Ezekben a bibliai példákban kell látnunk saját szolgálataink kereteit.

Kedves Testvérek! Ebben az igehirdetésben szeretném aláhúzni azt a tényt, hogy egyházunkat magyar és szlovák gyülekezetek alkotják. Nem magyar ajkúak és szlovák ajkúak, hanem magyarok és szlovákok. Egy egyház vagyunk, akik évszázadok óta saját anyanyelvünkön hirdetjük az Igét a kálvini hitelvek alapján. Ez érték és lehetőség is egyben, de valljuk meg, sok esetben kihívás is! Hol van a szolgálati területünk?

Nekünk, mint egy egyházi közösségben élő magyar és szlovák reformátusoknak, Isten Igéjének igazságát kell hirdetnünk úgy, hogy a másokban az ugyanolyan értékekkel megajándékozottat látjuk. Az Isten ajándékától elforduló egyént szeretettel elfogadjuk, de az ajándékotól való elfordulás gyakorlatát (legyen az bármennyire divatos) soha el nem fogadhatjuk és nem hitelesíthetjük.

Kedves Testvérek Jézus Krisztusban!

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinatának ünnepi ülésen akkor cselekszünk helyesen, ha Isten Igéjéhez mérjük magunkat. Múltunkat, jelenünket és Isten segédelmével a jövőnket is. Az alapige igazságról beszél. Nem a mi vélt vagy valós igazunkról, hanem arról, ami-aki Jézus Krisztusban jelent meg. A reformátorok által megértett és azóta is hűségesen képviselt igazságtól nem tántorodhatunk el. Ez a mi közös gyülekezeti, egyházi felelősségünk. A mai világban hitet próbáló feladat. A másik fogalom pedig a növekedés. Az az érzésem, hogy ezzel a valósággal vagyunk leginkább gondban. Hisz a keresztyén bizonyosságtétel a

társadalomban háttérbe szorult. Sok gyülekezetünk is fogyatkozóban van. Az elvándorlás, a negatív demográfiai mutatók mind, mind azt sugallják, hogy itt fogyatkozás van, és nem növekedés. Kedves Testvérek! El kell hinnünk a Bibliában számtalan helyen leírt igazságot, hogy nem rajtunk múlik, embereken, hanem az Isten kegyelmén. Nem azé aki

akarja, nem is azé, aki fut... hanem a könyörülő Istené. És együtt, közösen tághatjuk a szolgálai területünket. A Kárpát-medencei óvodaprogram új, korábban nem is remélt lehetőséget kínál. Ezer gyermek lép majd be nap mint nap a gyülekezeteink által működtetett intézménybe. Meglévő oktatási intézményeink szolgálata kiemelten fontos egyházunk életében. A szeretetszolgálat kiteljesítésében hatalmas lehetőséget láthatunk. Az ifjúsági táborok, foglalkozások, csendesnapok, a napközi táborok nyaranta

több ezer fiatalt és gyermeket terelgetnek a keresztyén reménység irányába. A covidjárvány alatt előtérbe került új szolgálati módok bölcs használatával emberek ezreit tudjuk elérni. Hosszasan lehetne még folytatni a példák sorát, de a lényeg: soha el ne csüggedjünk! Higgyünk abban az Istenben, aki a keveset megsokasítja, és aki növekedést ad! Én abban reménykedem, hogy hittel és alázattal az előttünk álló kegyelmi időben hirdetni tudjuk az Isten megváltó szeretetét, és azt, hogy egyedül Istené a dicsőség! Soli Deo Gloria. Amen!

*Géresi Róbert, püspök igehirdetése
a Zsinat X. ülészakának nyitó istentiszteletén
2021. június 26-án Rimaszombatban*

Porubán Ferenc főgondnok és Géresi Róbert püspök esküt tesznek.

Ján Semjan szlovák egyetemes lelkesi főjegyző, Pavol Gurbal szlovák egyetemes világi főjegyző, Kiss Pál magyar egyetemes világi főjegyző és Rákos Loránt magyar egyetemes lelkesi főjegyző leteszik az esküt.

Hová mégy?

„...az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus.” (Ef 4,15)

Kedves testvérek, engedjék meg, hogy egy párbeszédet olvassak fel János evangéliumából, ami úgy ismert, mint Péter fogadkozása: *„Simon Péter megkérdezte tőle: Uram, hova mégy? Jézus így felelt: Ahova én megyek, oda most nem követhetsz, de később követni fogsz. Péter így szólt hozzá: Uram, miért ne követhetnék most? Az életemet adom érted. Jézus így válaszolt: Az életedet adod értem? Bizony, bizony, mondom neked, mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.” (Jn 13,36–38)*

Nem, kedves testvérek, nem tévedtem meg, amikor ezt az ígérst választottam. Még azt is tudom, hogy mi következik ez után. Mint mindig, igaza lett Jézusnak, Péter háromszor tagadta meg Őt. Akkor miért ez az ige? Azért, mert engem is kérdez, igaz, nem Péter, hanem az Úr: „Hová mégy?”

Én egy mérnökember vagyok, és egy ház megépítésekor a fizikai törvények a fontosak. Szerkezetileg jól van-e megtervezve a ház, kiszámolható. Ezen kívül számos építkezési törvény és szabályozás van. Ha ezek

be vannak tartva, akkor kiadható az építkezési engedély, elkezdhetőek a munkálatok. A ház építésekor nem lehet csak és kizárólag reménykedni. Aki építkezett már, tudja, hogy úgyis valami adódik. Valami nem várt. Hiába minden szaktudás, a biztos tervezés, meggyőződés a számítások pontosságáról. Lépni kell, de „Hová mégy?”

Péter szintén meg volt győződve az ő Mestere iránti hűségéről, szeretetéről, hogy ilyen kijelentést mert tenni: *„Az életemet adom érte.” (Jn 13,37)* A többi evangéliumi leírásban még részletezve is van: *„Ha mindenki meg is botránkozik, én akkor sem.” (Mk 14,29b)* *„Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe, vagy a halálba is!” (Lk 22,33b)* Péter egyáltalán nem volt bizonytalan, de azt is hozzá kell tenni, hogy hamis bizonyosságban élt! Biztos volt saját buzgalmában, saját Krisztus iránti szeretetében, Megváltójába vetett hitében, vagyis önmaga kiválóságában. – Itt látszik igazán, mennyire bizonytalan alap egy ember jó szándéka, és milyen jó, hogy a Krisztushoz való viszonyunkat nem a mi szeretetünk határozza meg, hanem Krisztus szeretete irántunk!

A tisztségbe lépésunktől számítva lassan egy fél év mögöttünk van. Püspök Úrral és helyetteseinkkel, tanácsosokkal, segítőkkel elkezdjük a munkát. Én, mint gondnok, vagyis presbiter. A presbiter görög szó jelentése tulajdonképpen: vén, öreg. Nos, talán

olyan vén még nem vagyok, de az biztos, hogy az ősegyházban a gyülekezet véneit, bölcseit jeleentette. Ezek a bölcsek segítettek az igehirdetők munkáját, és segítettek egybetartani a „nyáját”, illetve a gyülekezetet. Ami a bölcsességet illeti, ahhoz hitvallásként egy jól ismert mondatot mondjak: „A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme.” (Péld 1,7) A Biblia úgy is beszél róluk, mint „Elöljárók az Úrban”. (1Thess 5,12) Fel vagyunk ruházva vezetői felelősséggel. Olyan felelősséggel, amiben nagyon fontos a mi hitünk, szeretetünk, de pontosan ebben a felelősségben kell a legjobban Isten szeretetére, útmutatására támaszkodni.

*Porubán Ferenc, főgondnok beszéde
a Zsinat X. ülészakánának nyitó istentiszteletén
2021. június 26-án Rimaszombatban*

Köszöntés

Főtiszteletű Püspök Úr! Tisztelt Ünneplő Gyülekezet!

Régóta ott kiált a lelkünkben a próféta intő szava az órálló felelősségéről, akinek éles szemén, éberségén és kitartásán egy egész közösség sorsa múlik.

Nekünk, magyaroknak ilyen vigyázóink lettek a mögöttünk hagyott száz évben a határainkon kívülre került református egyházkerületek püspökei, akik a reformáció hagyományait követve nemcsak lelki vezetőkként álltak helyt, de magukra vették nemzeti érdekeink képviselését, illetve a magyar kultúra ápolásának terhére is. Ezért is fogadtam örömmel a hírt, hogy Önök

ismét egy tapasztalt embert választottak maguk közül, aki lelkipásztori munkája mellett a magyar nyelvű óvodák szervezésétől kezdve, épített kulturális örökségünk megőrzésén át a magyar kisebbség érdekeinek védelméig már számos területen vállalt szolgálatot az elmúlt évtizedekben.

Mi, magyarok megtanultuk, azzal adhatjuk a legtöbbet a világnak, hogy megmaradunk, és gyermekeinket, unokáinkat megtartjuk hazájukat szerető keresztény értékrendű embereknek, akik a velünk együtt élő népekkel közösen építik tovább a Kárpát-medence jövőjét. Köszönjük, hogy Önök, felvidéki reformátusok évtizedek óta mutatnak erről jó példát mindannyiunknak.

Engedjék meg, hogy Püspök úr és újonnan választott vezetőtársai beiktatásához ezúton gratuláljak, és azt kívánjam, hogy az egyház megmaradásért vívott küzdelem hosszú évtizedei után a felvidéki reformátusok életében a következő időszak újra gyarapodás ideje lehessen. Soli Deo gloria!

Orbán Viktor

*Orbán Viktor miniszterelnök köszöntő szavait
Czimbalmosné Molnár Éva főosztályvezető olvasta fel*

*Az ünnepi istentiszteleten igehirdetéssel Balog Zoltán,
a Magyarországi Református Egyház püspöke szolgált.*

Reményik Sándor:

Akarom

Akarom: fontos ne legyek magamnak.

A végtelen falban legyek egy téglá,
Lépcső, min felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás,
Ám a kalász nem az ő érdeme.
Legyek a szél, mely hordja a magot,
De szirmát ki nem bontja a virágnak,
S az emberek, mikor a mezőn járnak,
A virágban hadd gyönyörködjenek.
Legyek a kendő, mely könnyet töröl,
Legyek a csend, mely mindig enyhet ad.
A kéz legyek, mely váltig simogat,
Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.
Legyek a fáradt pillákon az álom.
Legyek a délibáb, mely megjelen
És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,
Legyek a délibáb a rónaságon
Legyek a vén föld fekete szívéből
Egy mély sóhajtás fel a magas égig,
Legyek a drót, min üzenet megy végig
És cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj,
Egyszerű, durván összerótt ladik,
Mit tengerbe visznek mély folyók.

Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,
Míg le nem teszi a művész a vonót.

*Előadta Martinovics János,
a Rozsnyói Református Alapiskola tanára*

Július hónap folyamán előreláthatóan minden szerdán, pénteken és vasárnap tartunk istentiszteleti alkalmat a templomban.

A lelkeszi hivatal hétköznaponként 9.00 – 11.00 óra között van nyitva. A lelkipásztorok telefonon, e-mailben vagy személyesen a megszokott helyen továbbra is megkereshetőek.

A perselybe és Isten dicsőségére szánt adományokat, valamint az egyházfenntartói járulékot a következő folyószámlára is be lehet fizetni:

SK65 0900 0000 0003 8112 5607.

A Csillagos a Zsinat X. ülészaka nyitó ünnepi istentiszteletének szentelt számát Szarvas László fotói tették színesebbé.

Köszönetnyilvánítás

Egyházközségünk nevében ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik bármiképpen is hozzájárultak a Zsinat ünnepi istentisztelete valamint az azt követő szeretetvendégség előkészítéséhez és lebonyolításához.

Köszönjük a pénzadományokat, a takarítást, a tárgyi adományokat, a hétközi és aznapi önkéntes munkát és nem utolsósorban az imádságokat.

Az Úr továbbra is legyen gyülekezetünk Óríző Pásztora!

CSILLAGOS templomi hírlevél

Rimaszombati Református Egyházközség

Fő tér 16A, 979 01 Rimaszombat

www.rirek.sk • facebook.com/rirek.sk • [rirk@rirk.sk](mailto:rirek@rirk.sk)

+421-47-5621945 • +421-905-479155 • +421-905-541176